

Á motorsúklu í Norðuratlantshavi

Millum teir mongu summargestirnar, sum vitja henda vegin í ár, er ein hópur av ungfolki á motorsúklum. Talan er um týskarar, fransmenn, eysturfrakarar, italiumenn o.a. Við Norrønu í ár hava tað fleiri túrar verið upp í hálthundrað motorsúklur. Hesi fólkinu steðga tveir dagar í Føroyum á veg til

Íslands, sum er veruliga ferðamálið.

Vit hittu Volfgang Smith á bryggjunni, tá Norrøna fór til Íslands seinast. Har vóru ikki færri enn 70 fólk á motorsúklum.

—Okkum dámar sera væl at ferðast á henda hátt. Vit hava tíanverri steðgað ov stutt í Føroyum. Eg kundi

væl hugsað mær, at steðgurin her vardi í eina viku ella meir soleiðis at vit sóu allar oyggjarnar. Vegirnir og sambandið er so mikið gott, at tað hevði verið lætt at koma runt sigur Volfgang Smith.

Hann greiðir frá, at gentan og hann ætla at vera í Íslandi í einar 5 vikur.

—Vit hava gleitt okkum at sleppa henda túrin í Norðuratlantshavi nú í fleiri ár. Í ár skuldi tað so vera sigur hann.

Um Norrønu sigur hann: —Eitt frálíkt skip. Øll eru vinarlig og blíð.

jan

at málað og teknað, sum hevur tað mesta at siga fyrri meg.

Sonurin Tommy, sum fylti 16 ár í vikuni, er eisini við á framsýningini. Hann hevur nakrar sokallaða airbrush-teknigar.

—Hann seldi tvær teknigar, so hann er ikki sørt errin sigur mamman, sum heldur, at sonurin fer at listarvegin, tá hann skal velja sær lívsstarv. Hann hevur sera góðar tónleikagávur og hevur hann eisini spælt klaver hesar framsýningardagarnar og sett sín serstaka hugna á framsýningina.

Hin sonurin eitur Robert. Hann er 21 ára gamal, og uttan hann,

hevði als ikki verið nøkur framsýning sigur Amy, sum er ikki sørt errin av báðum synunum.

—Robert hevur tikið sær av øllum tí praktiska sum at skaffa høli, at ramma myndir inn, gera skrá, hava samband við fjølmiðlarnar osfr. Hann hevur verið einastandandi sigur mamman.

—Og hvat sigur Robert sjálvur: —Tað hevur verið strævið, men samstundis áhugavert. Tað kundi kanska gingið nakað skjótari, men soleiðis er tað nú einaferð í Føroyum, og tað mugu vit bara taka við.

Robert hevur búið í Føroyum av og á, men nú ætlar hann sær so til Svør-

íkis at læra til bandagist. Hetta tekur 5 ár.

—Um eg komi aftur til Føroya! Tað vil túðin vísa.

Nú rigga tey trý av og gera klárt at fara aftur til Danmarkar. Tey bógva í Nærum. Amy skal til arbeiðis aftur, Tommy í 10. flokk og Robert leggur leiðina um Ermasund.

Koma tey aftur at hava framsýning! —Eg haldi hetta er seinastu ferð, men eingin veit sigur Amy at enda.

Hon ynskir at takka øllum teimum, sm hjálpt hava og rósar annars Tórshavnar kommunu fyrri at hava fingið eitt so einastandandi framsýningarhøli sum Smiðjuna.

jan

Ein Valari 70 ár

Tann 22. juli 1990 fyllir ein kendur tvørámaður 70 ár. Tað er Niels J. Thomsen, vanliga kallaður Niels hjá Mads.

Pápin, Mads Juel Thomsen, var úr Nólsoy, men Niels sjálvur var ongantið nólsoyingur, hann er føddur í Valinum, og sostatt innføddur valari.

Tað má sigast um Niels hjá Mads, at hann, sjálvt um hann er 70 ár, tykist líka virkin enn, men kanska er tað bara ein sjón, tí tað slepst ikki uttan um, at hann er 70 ár, við tí, sum nú árinu føra við sær.

Niels hevur igjøgnum árinu verið ein virkin maður, sum hevur havt sínar meiningar, hevur torað at staðið við tær, sjálvt um tað skuldi komið at kostað.

Sum føddur valari var tað næstan náttúrligt fyrri hann at velja tað politiska støðið, sum hann valdi, og at standa stinnur, sjálvt um streymurin ikki altíð var við.

Henda støða hansara gav honum álitisvátan frá bygdarfólkunum. Hann varð valdur í býráðið og gjørdi hann har eitt dygdargott arbeiði. Tað var náttúrligt, at hann sum býráðslimur varð valdur at umsita figgjarmál, varð valdur til formann í figgjarnevndini.

Hetta var ikki í teimum góðu tíðunum, men tá tað skuldi hyggjast eftir hvørjum oyra, tá býráðið bert fekk 80% av tí inngoldna skattinum at ráða yvir, og tí var oftani tann støðan, at ein skuldi siga nei, tí figgjarligu umstøðurnar ikki vóru til staðar.

Hetta álitisstarv varð røkt til litar.

Tað kann eisini sigast, at eisini hansara privata liv hevur verið skiftandi og fjølbroytt. Í niðurgangstíðunum í Føroyum í 1950 varð hann vegna arbeiðsloysi noyddur at fara av Tvøreyri. Men aftur var boð eftir Niels hjá Mads. Hesaferð at fara vestur um hav til Grønlands at røkja almenna uppgávu har. Men hugurin leitaði til heimbygdina, og tá hann varð biðin um at átaka sær uppgávuna sum umsjónarmaður við Suðuroyar Sjúkrahús, tók hann av og flutti heim aftur. Hetta starv hevur hann, eins og øll hini, røkt væl og virðiliga, líka til hann nú varð pensioneraður.

Heldur ikki verða gloymd tey tøkini, sum tú tók sum formaður í Tvøroyrar Bóltfelag. Jú, nógv er at minnst aftur á. Lívið hevur verið fjølbroytt, og tú kanst hyggja aftur á eitt innihaldsrikt liv, har sólsetur er ein partur av livinum, kanska tann vakrasti.

Í øllum tí, sum er farið fram igjøgnum lívið, serliga tá ið sjógvarnir brutu í bæði borð, so visti Niels, at hann hevði ein sterkan stuðul, ein stuðul, sum ongantið sveik. Tað er kona hansara Nita, sum hevur verið igjøgnum alt hetta, sum farið er fram, staðið sterk undir líðini, og tá ið harðast leikaði á, við einari kaldari hond fekk hon alt í rættleg. Jú, tit hava stuðlað hvør øðrum væl, tú Niels hevur nógv at takka fyrri, tú vann tann stóra vinningin í livsins happadrátti, tá tú fekk tær Nitu til konu.

Tøkkina fyrri at tú kanst hyggja aftur á eitt gott og virkið liv kanst tú veita henni, eg haldi meg ikki meta skeivt, tá eg sigi, at tit eru samd hesum máli viðvíkjandi.

Hjartaliga tillukku.

Ein annar Valari.